

Son Mektup

– Mecit Aktürk · 23 Temmuz 2013

Son Mektup

Hapsettim yüreğime acı veren adını
Her dilime geldikçe, eziyorum, bil emi...
Mağşere dek dediğim aşkımın miâdını
Gam seli yükseldikçe çiziyorum, bil emi...

Aldım mesajlarını; sözünü dinleyerek
Bakmıyorum yollara, perişan, inleyerek.
Sevdanın gölgesinde hergün serinleyerek
Ettiğim yeminleri, bozuyorum, bil emi...

Deseler de kordur aşk; gün be gün artan, azan
Dindi kırgın gönlümde, artık esmiyor hazan
Bir tek aynalar kaldı sürekli oyun bozan
Baktıkça, gördüğüme, kızıyorum, bil emi...

Kâbus olup geceme, hep uykumu kaçırıp,
Ne geçti ki eline, bana zehir içirip?
Sayende her sevgiyi kırk elekten geçirip
Anlamalı bakışları, süzüyorum, bil emi...

Kokusu sinse dahi her köşeye bucağa
Düşmem artık bir daha aşk denen o tuzağa
Kim sevdadan söz etse kaçıyorum uzağa
Tehlikeyi önceden, seziyorum, bil emi...

Sıktım dudaklarımı, çıkmasın diye ismin
Artık ne kalbimdesin, ne hayalimde resmin
Hatta...hatta öyle ki, hatırlatan her cismin
Şeklini şemâlini, bozuyorum, bil emi...

Güneş olsan istemem ufkumun sabahına
Saydım senli yılları aşkımın günahına
Aldırma sen yaş döken gözlerimin ah'ına

Œimdi artık gülerek, geziyorum, bil emi...

Çektiđim ileleri hep hayıra yorarak
Yaptım muhasebemi, toplayıp çıkararak
Bu sana son mektubum; kalemimi kırarak
Yređimden aŐkını kazıyorum, bil emi...

Mecit Aktürk